

„אל-על“, העיתונאים והטיסה למכסיקו

הקו החדש של „אל-על“ למכסיקו, שיפתח ב-9 בחודש זה, מהווה הישג רב-משמעות לחברה. בשלב הראשון, עד דצמבר, תטוס החברה דרך קנדה עם הנייה באירופה. בשלב השני, כאשר ייחתם ההסכם עם שילטונות איי בהאמה, תטוס „אל-על“ מלוד עם זכות העלאת והורדת נוסעים בציריך, אמסטרדם ורומא, לחילופין, תנחת שוב באיי בהאמה עם זכות העלאת והורדת נוסעים, ותגיע למכסיקו סיטי. בחוזה בין מדינת ישראל למכסיקו הובטחה ל„אל-על“ זכות העלאת והורדת נוסעים ממכסיקו לניו יורק או דרום-אמריקה.

הישג חשוב הושג תודות למשא-ומתן תוקפני של **מרדכי בן-ארי**, ושר-התחבורה **גד יעקובי** וסמנכ"ל מישרדו **אהוד גרא**.

עם פתיחת הקו עמדה לפני „אל-על“ הבעיה של לחץ העיתונאים המבקשים לטוס בטיסת-הבכורה. תחילה החליטה החברה כי תטיס למכסיקו רק צוות-טלויזיה ונציג של סוכנות החדשות „עתי"ס, שיעבירו את החומר לכל העיתונים. סוכנות „עתי"ס הודיעה כי אין באפשרותה להקציב 2800 לירות למס-הנסיעות עבור טיסת-כתבה. „אל-על“ הציעה כי יטוס נציג של עיתון אחר, וכאן החלו הבעיות.

אם נציג של עיתון-ערב אחד, מדוע לא שניים? ואם עיתוני ערב, מדוע לא בוקר?

בסופו של דבר יטוסו בטיסת-הבכורה נציגי הטלוויזיה, „מעריב“, „ידיעות-אחרונות“, „דבר“ וה„פוסט“. הם יתלוו למישלחת הרישמית של מישרד-התחבורה, שתמנה כשיעבה איש.

אגב, המישלחת המכסיקאית, המגיעה השבוע ארצה לחתימת החוזה כאן, תמנה 70 איש!

האם לא מחפיים יותר?

כך פסק-הדין קובע במפורש: „בין מקב"ל הגמ"חיים היו גם יושב-ראש מועצת המנהלים וראש אגף הכספים.“ ועוד קובע בית-הדין המימשט העליון:

„כפי שהשתדלתי להראות, ידוע ידעו מנהלי החברה על עצם קיום החשבון המיוחד ועל מטרתו לשמש קרן למתן הלוואות-רכב... אוסיף כאן, כי העובדה

בעיקבות פרשת ידלון הכריז ראש-הממשלה פעמים אחדות, כי ממשלה זו אינה מחפה על חשדות בפלילים, וכי כינו הוועד-המישפטי-לממשלה מוסמך לפעול ללא התערבות. ולא רק רבין, אלא כל נציגי המימסד מצביעים בגאווה על פרשת ידלון, כדוגמה לכך שהיום אין סגורים עוד תיקים, ושהכל השתנה. האומנם?

הדעת נותנת כי בפרשת ידלון הסתבכה הממשלה, ועתה היא מציגה את ה"עניין כדוגמה לאי-סגירת-תיקים, בעוד שבכל מיקרה שבו ניתן שלא לפתוח תיק, עושים זאת. דוגמה? בבקשה. פרשת חברת-הכספים הלאומית „עמידר“. חברה זו היתה בחשדות לפני כשנה, בעקבות גילויי „העולם הזה" על השי-מוש-לרעה שעושה גיזבר החברה, **צבי כץ**, בכספיה, תוך ניצולם לטובתו ולטובת קבוצה מצומצמת של עובדים בחברת. תוך הגילויים התברר כי גם מי ש-ביה מנכ"ל החברה וכן יושב-ראש מועצת המנהלים שלה, **צבי אלדרוטי**, נהנה מגניבות אלה, והוא-עצמו וכן אחותו, שאינה עובדת „עמידר“, קיבלו הלוואות מן הכספים של כץ. אבל לא רק אלדרוטי, גם בכירים אחרים בחברה נהנו.

צבי כץ הורשע בבית-הדין המימשט המחוזי זי בתל-אביב, ועירער על ההרשעה בבית-הדין המימשט העליון. פסק-הדין המלא ב"פ עניינו של בית-הדין המימשט העליון (ע"פ 515/75) קובע, כי מועצת-המנהלים וה"מנכ"לים שהתחלפו, ידעו על הסדריו של

יו"ר לשעבר אלדרוטי בלי תביעות

שהתביעה לא קראה לעדות אף אחד מהמנכ"לים, ויתרה ברגע האחרון על עדותו של **אלברט לוי**, שהיה רשום בכתיבה-אישום כעד-התביעה, מעוררת לפחות תמיהה.

בפסק-דינו מאמץ בית-הדין המימשט העליון את המלצתו של בית-הדין המימשט המחוזי, כי יש לבחון את אחריות מנהלי-החברה למעשים.

עד כאן מימצאי בית-הדין המימשט העליון, הידועים יפה ליועץ-המישפטי-לממשלה. האם העמידו את מנהל „עמידר" לדין? ככל הידוע, לא. אלדרוטי עדיין משמש ראש המועצה-המקומית מגדל-העמק, ו-הוא אחראי על כספי ציבור, מועמד ב-מקום ריאלי לכנסת, חותם על מיסמך קניג, אחראי על פיתוח הגליל. בקצרה — איש רב-פעלים, כאילו לא היה אחראי למעשיו של כץ ושותף להנאות מן הגני-בות ב„עמידר“.

הדרישות

הממשלתיות

חוזר של ראש אגף שיווק נוסעים ב"אל-על", **סשה דפנה**, מגלה פרטים מדהימים על כמות הנוסעים לחו"ל מבלי לשלם, באמצעות „אל-על" בתקופה שבין 1.4.76 ו-30.6.76. כדי לתת למישהו כרטיס-חינם מחתימים שר ב-ממשלה על טופס הקרוי דרישה-ממי-שלתית (ג'י.א.ר, גאורמנט ריקוסט), והוא קובע כי הממשלה דורשת לתת כרטיס-חינם לפלוני אלמוני מטעמי מדי-נה.

בידי „אל-על" כמה אלפי טפסים כי-אלה, חתומים בלאנקו, והיא משתמשת בהם כרצונה. בהתאם לדין-וחשבון של דפנה טסו בתקופה בת שלושת החודשים בשיטה זו 3334 איש, מזה 2422 מאב-טחיטיסה. השאר מתחלקים כך: קידום מכירות נוסעים — 145; קונגרסים — 78; סוכנים ומלוואים — 326; צליינים ומארגני-קבוצות — 38; בהרבת של

- „אל-על" — 94; הסדרי פירסומת — 17; מלווי עולים — 31; מוזמנים שר-יום — 8; טייסי חיל-האוויר ונושתיים — 88; מינהל תעופה אזרחית — 32; עיתונאים וצמ"מי-טלוויזיה — 88; מזה ישראלים — 47.

רשות הנמלים ועורכי-הדין (ב)

בגליון הקודם (2043) סופר, כי רשות הנמלים החליטה לחדול להיות מיוצגת בבית-המישפט על-ידי פרקליטות המדינה — מה שעלה לה בכשר שני עורכי-דין שעבדו במישרד פרקליטות המדינה — ומסרה את הטיפול המישפטי בכל בעיותיה למישרד עורכי-הדין „זיסמן-בנדור". מסירה זו נעשתה ללא מיכרז, בניגוד לכל כללי החברות הממשלתיות.

ביתניים התברר כי המישרד קיבל, מייד עם התחלת עבודתו, מפרקליטות המדינה 1500 תיקים. הוא עובד לפי שכר של אחוים מכל מיקרה, שולח את החשבונות לכל נמל לחוד ולא להנהלת הרשות בתל-אביב, כנראה כדי למנוע הסבת תשומת-לב לסכומים הגבוהים שהוא גורף. חישוב צנוע, של שכר ממוצע של 1000 לירות לתיק, יתן סכום של 1.5 מיליון לירות שכר-סירחה, שיקבל מישרד אלמוני זה של עורכי-דין על התיקים שקיבל מרשות הנמלים מייד בהתחלת עבודתו. אולי מוכן **אהרון רמז**, מנהל רשות הנמלים, להסביר מדוע החליט להעשיר את „זיסמן-בנדור" דווקא, ללא מיכרז וללא ניסיון לחלק את העבודה בין כמה מישרדים?

אולי יסביר מדוע עזב את פרקליטות המדינה, הזולה לאינ-ערעון? האם הוא סבור כי הוא יכול לעשות בכספי המדינה כרצונו? ככל הידוע, קיימת באוצר רשות חברות ממשלתיות, בראשות **מרדכי ברגר**, שלעבר מנהל נמל אשדוד. מדוע הוא שותק?

החל משפט ערד

נגד „אלי"ד

בית-הדין הבינלאומי באריס, הדין בתביעות אזרחיות, החל לדון בתביעות תשלובת ערד הישראלית נגד חברת „אלי"ד-כימיקלס". „ערד" תובעת 70 מיליון דולר פיצויים מן החברה האמ"ריקאית, על שדרך ניהול תשלובת ערד גרמה לאובדן כל ההשקעה וכן לאוב-דן רווחים.

את התביעה הגיש עורך-הדין **אבר"הם לוין**, המטפל בנושא זה בלבד מזה שנתיים. תשלובת ערד עצמה הח-ליטה להמשיך לפעול במתכונת מצומצמת, בלי הריאקטורים הגדולים. היא תקבל חומצת-מלח מוכנה מ„מיפעלי ים המלח", ממיתקן הפריקלס, תייצר מהם 20 אלף טון חומצה זרחיתית לשנה.

ימים קשים

ל"עסי"ס

חברת „עסי"ס" תסיים את שנת 1976 בהפסד של 15 מיליון לירות לערך. הפ"סד זה אינו המכה האחרונה הצפויה לחברה. „עסי"ס" ניצלה משואה כאשר „החברה לישראל ב" רכשה בה 26% והפכה המישיענת הפיננסית שלה. כיום כבר ברור, כי „החברה לישראל ב" צפויה לפירוק, שכן יוזמיה לא הצליחו לגייס את ההשקעה המינימלית הדרו-שה, לפי החוק, לקבלת הטבות, 30 מיליון דולר. יותר מ-8 מיליון דולר חס-רים להם, ועתה כמעט ודאי כי החברה תתחשל. במקרה כזה היא תמכור את השקעתה ב„עסי"ס" וחברה זו עלולה להימצא במצב קשה.

רבינוביץ - נציג בעלי-ההון

הייפלא כי אפילו מזכיר ההסתדרות ה"נוח, **ירוחם משל**, התמרד וסירב ללכת בדרכו של רבינוביץ? השאלה היא רק אם מבין משל, כי ויתור לרבינוביץ יחסל את שילטון המערך בהסתדרות בבחירות הקרובות, ומכאן שגם הוא לא יוכל להמשיך כמזכ"ל ההסתדרות.

התנהגות האוצר בשאלת הסובסידיות השבוע מוכיחה שוב כי **יהושע רבי"נוביץ**, סוחר-הזבל לשעבר שהפך מנהל-חשבונות ב„משביר המרכז" וקיבל את תיק האוצר, מייצג את בעלי-ההון בלבד ומוביל את מיפלגתו לאובדן שלי-טת בהסתדרות.

האוצר טען כי יחסרו לו מיליארד לירות בתקציב השנה. מיליארד לירות אלה יחסרו, כיוון שמס-הערך-המוסף אינו משולם אלא על-ידי מחצית החניי-בים לשלמו. הכסף חסר לאוצר כי בעלי-ההון, העצמאיים והחברות, אינם משל-מים את המוסל עליהם במס-ערך-מוסף ובמס-הכנסה. ומה עושה רבינוביץ? האם הוא פותח בגנבייה רצינית מאלה שיש להם? לא. תחת שיגדיל את ההכנסות, הוא בוחר בדרך השנייה: קיצוץ ב-הוצאות.

אין הוא מקצץ בהוצאות הממשלה על שירותים מיותרים, כמו הסוכנות היהודית, מישרד-הממשלה מיותרים, או הלוואות לא-ינחוצות ליקירי האוצר. הוא בוחר לקצץ בסובסידיות. האוצר מסבסד כיום שתי שכבות: את שיכבת החלשים, באמצעות הזולת מצרכי-יסוד כמו חלב ולחם, ואת שיכ-בת בעלי-ההון באמצעות הלוואות-מיתוח בריבית נמוכה. סובסידיה זו לבעלי-ההון באמצעות הלוואות עולה לאוצר כשני מיליארד לירות לשנה.

האוצר מסבסד את בעלי-ההון גם ב-אמצעות שמירת ערך איגרות-החוב ה"צמודות, והבטחת ההצמדה המלאה למי-שמשיקע כסף ברכישת איגרות-חוב. מי-שמשיקע עבודה בייצור, מקבל משכורת לא-צמודה ותוספת-ייוקר מקוצצת ו-מאוחרת. מי שמשיקע כסף בניירות, מק-בל הגנה מלאה וריבית גבוהה.

מה מקצץ רבינוביץ? לא בסובסידיות לבעלי-ההון, אלא בסובסידיות לחלשים.

רבינוביץ זמשיג בלי אישור